

wie hier das Gewehr (der Junge bittet die Mutter um eine Sache des Vaters, »denn sie hatte ihm erzählt, dass er einen Vater hatte«; er bekommt den verrosteten Säbel, zieht damit in die Welt hinaus und führt wunderbare Heldenthaten aus). — Die Schöne der Erde, vgl. oben in *Birbil G'izari* und *Aráp Uzen'gia* und auch unten in *Kósete edé bujku*. In einem hier nicht aufgenommenen Märchen giebt es drei Schöne der Erde. — Zu den wunderbaren Thränen der Schönen der Erde, vgl. G. MEYER, Kleine Gramm. S. 57 (Märchen I). — Das Verbot, kein Licht zu brennen auch bei Dozon S. 24 (II) und 29 (IV) als Zeichen der Landestrauer. — Ein Palast und Pflasterung mit Silberplatten bei JARNÍK, Zur alb. Spr. S. 46 als grosses Wunder erwähnt (in meiner Aufzeichnung dieses Aladdins-Märchens ganz ähnlich; bei Dozon S. 44—45 nur der Palast). — Wie hier die Luchse durch Wein berauscht und getödtet werden, so werden in genau derselben Weise in einem anderen Märchen drei wilde Pferde durch Wein besänftigt. So reiht sich dieser Zug an die oft wiederkehrende Fütterung wilder Thiere oder Ungeheuer durch den Helden an (MITKOS 177 (VI), DOZON S. 57 u. 58 (XVI), S. 73 (XXI) u. s. w.).

IX.

Hilét e gravet.

Is në djale, ai is djale zengini. Erdi në vaxt, ke te martonej, vate në zet e pess vjetë; i ðots babai i tij, ke »te martonetë«. I ðote djali, ke »u, babá, nukë martonem pa mësuarë hiletë e gravet«. I ðote babai, ke ti kakë kohë ke në skolua, edë gramet i mësove; tani ató s' të lipsen?« I ðote djali, ke »u pa mësuarë hilét e gravet nukë marrë grua, se do më këshinë dita me ditë. S' t' i bën de j' ati? I ða pará shumë, edë iku, vate gëzdisi dunianë gjið, edë kudó ke dëgonej nonë luf, ke grutaja kiš kësurë buñenë, i shkruanej, edë kiš shkruar shumë. E vate, sa vate, edë u-këde, edë akoma t's dëgonej, i shkruanej, po me mende t' tij is ngosurë edë ðos, ke »i mësova t' gjiða hilét e gravet«. Atjë ngaha vinej, vate më në kasabá; nek ajó kasabaja martonej mbreti djalen, edë t'silidó i huaj ke t' gjendej në kasabá, dërgonej mbreti ë i mir t' gjiðe në zjafët, ë si ndodi edë ai atjë, e muar edë atë edë e shpun në palát t' mbretit; edë mbreti më gjiðe mbretëkëne dil vete në der ë i prit nërezit e huaj, ke i vijn, edë i vij në konák, ke kiš ndar për t' huaj; ë si vate de ki djali ë i ða mireditënë mbretit, e pa mbreti, ke is neri i mësuarë shumë. E si e pa astú, e vuri më në tjetre konák vetë, edë vate mbreti në konák, ke vuri atë, edë e pjeli, i ða, ke »nga t's vend je ti, edë nga t's soj je? se soj it gan, ke t' jetë nga soj i madë. I ðote djali, ke »u jam nga akë-t's vend edë nga akë-t's soj«. I ðote